

EURÓPAI PARLAMENT

KÜLÖNKIADÁS

EURÓPAI TANÁCS
Brüsszel
2005. december 15-16.

ELNÖKI BESZÉD, JOSEP BORRELL FONTELLES
AZ ELNÖKSÉG KÖVETKEZTETÉSEI

03/S-2005

Elnökségi Főigazgatóság

(Intranet) <http://www.europarl.ep.ec/bulletins> (Special Edition 2005)
(Internet) <http://www.europarl.eu.int/bulletins> (Special Edition 2005)

\\EPADES\PUBLIC\SOMMET\2005

ELNÖKI BESZÉD

AZ EURÓPAI PARLAMENT ELNÖKÉNEK BESZÉDE AZ EURÓPAI TANÁCS 2005. DECEMBER

Még egyszer köszönöm, hogy felkértek az Európai Tanács előtt tartandó beszédre.

Az Unió jelenlegi politikai légköre olyan, hogy fontosabb, mint valaha, hogy megállapodás szülessen az új pénzügyi tervről.

Nem vesztegetem azonban értékes idejüket azzal, hogy olyan dolgokkal foglalkozzam, amelyeknek Önök már réges-rég tudatában vannak.

Inkább azzal kezdeném, hogy emlékeztetem Önöket arra, hogy a Tanácsban elért megállapodás szükséges, viszont önmagában nem elégséges. Biztosítani kell a három uniós intézmény — a Tanács, a Bizottság és a Parlament — közötti megállapodást.

Néhányan Önök közül talán inkább azt szeretné, ha ez nem így történne, vagy esetleg úgy véli, hogy a Parlament végül enged a kormányok nyomásának, és „szabadon kitölthető csekket” ajánl a Tanácsnak.

Hiba lenne az Önök részéről egy ilyen magatartás.

A Parlament mindenképpen szeretné, hogy a Tanács megállapodásra jusson. Ennek azonban egy olyan megállapodásnak kell lennie, amely a Parlament számára elfogadhatónak bizonyul, hiszen egyébként haszna kevés.

A Parlament abból a szempontból fogja megítélni az Önök megállapodását, hogy az milyen mértékben tér el a saját javaslatunktól.

Önök már ismerik a javaslatunkat, amelyet júniusban nyújtottunk be a Tanácsnak, és nem hiszem, hogy szükséges ennek kapcsán bármit is felidézni.

Rögvest egyértelművé tehetem azonban Önök számára, hogy a Tanács soros elnöksége által benyújtott javaslatnak semmilyen esélye nincs arra, hogy azt a Parlament elfogadja.

A képviselőcsoportok elnökei egyhangú döntést hoztak annak elutasításáról, illetve ma ugyanezt mondták az Európai Tanács elnökének is, - akinek én rendkívül hálás vagyok, hogy ma reggel Strasbourgba látogatott.

Önök elmondhatják, hogy mit szeretnek a brit miniszterelnökön, ő azonban nem fél a bikát a szarvánál megragadni!

Kérem, engedjék meg, hogy tegyek néhány olyan megjegyzést, amely segíthet meghatározni egy mindenki számára elfogadható megállapodást.

ELNÖKI BESZÉD

Költségvetés és projekt

Mint ahogyan Önök azt nagyon jól tudják, a költségvetés egy politikai projektet tükröz számokban. És valóban, egyes országok költségvetési értelemben korlátozott mértékben tesznek szert haszonra, viszont az Unió politikai projektje szempontjából sokat is veszíthetnek.

Kohézió

E projekt egyik sarokköve a tagállamok közötti kohézió.

Ez nem holmi önkényes adakozási gesztus, hanem a Maastrichti Szerződésben megfogalmazott kötelezettség.

Az új tagállamok esetében ez a csatlakozási szerződésekben szerepel.

A tapasztalatok azt mutatják, hogy középtávon a kohézió mindenkinek a hasznára válik, nem pedig csak a Kohéziós Alap kedvezményezettjeinek.

A kohézió az azonban, amelyet feláldoznak az Önök által megvitatott javaslat oltárán.

A Parlament pontosan azért utasította el az elnökség első javaslatát, mert hiányzott belőle a szolidaritás.

A második javaslat pedig ugyanezen hibától szenved.

Kohézió és koherencia

Valójában a kohéziót nem csak mint politikai elvet áldozza fel, hanem a költségvetés koherenciáját is csökkenti, mivel azon kiegészítő forrásokat, amelyeket a kohézió számára elkülönít, önkényes kritériumok alapján osztja szét annak érdekében, hogy egyes tagállamokat kiengeszteljenek.

Az eredmény egy olyan megállapodás, amely a legkisebb közös nevezőn alapulva igyekszik kielégíteni a rendkívül eltérő egyéni kívánságokat az átfogó koherencia terhére.

A Parlament a Tanács tagjaiként arra hívja fel Önöket, hogy tartsák tiszteletben az új tagállamokkal kötött megállapodásokat, és hogy biztosítsák, hogy ugyanazon szabályok vonatkoznak mindenkire.

Mindamellettt úgy véljük, hogy a bővítés nem azt az eredményt hozza, amellyel bárki is számolt.

A Parlament felszólítja azon tagállamokat, amelyek eddig hasznot húzott a kohézióból, hogy továbbra is vegyék védelmükbe ezt az elvet, még ha mások lesznek is ezúttal a kedvezményezettek; ne koncentráljanak egyben kizárólag arra, hogy ők maguk maradjanak a kedvezményezettek.

A többi tagállamnak tudatában kell lennie azon előnyöknek, amelyeket a kevésbé fejlett tagállamok fejlődése számukra jelentett a megnövekedett kereslet és kereskedelem tekintetében.

ELNÖKI BESZÉD

Szabálmódosulások

A Parlament nem fogad el két különböző kohéziós politikát az új, illetve a régi tagállamok részére.

Gondosan ügyelni kell az elnökség által javasolt szabálmódosulásokra annak érdekében, hogy az új tagállamok elfogadják a javasolt csökkentéseket.

Mindenekelőtt a változtatásokat együttdöntési eljárás keretében a Parlamenttel közösen el kell fogadni. Ezért nem elég, hogy a Tanács elnöksége pusztán javaslatot tesz rájuk.

Szeretném emlékeztetni Önöket arra is, hogy az elnökség javaslata 45 jogalkotási szöveg együttdöntési eljárással történő elfogadását vonná maga után.

Másrészt nem alakíthatják át tetszés szerint a közösségi politikákat a tagállamok által teljesítendő transzferekké.

Minimalista költségvetés és nettó egyenlegek

A Tanácsban folytatott vita eddigi tényleges eredményei a következők:

- az átfogó források esetében egy olyan zuhanórepülés, ahol az az ember benyomása, hogy az a legjobb költségvetés, amely a legnagyobb kiadási csökkentéseket tartalmazza;
- az a képzet, miszerint az egyes országok nettó egyenlege legyen az egyetlen kritérium a tárgyalások sikerességének vagy kudarcának mérésére.

Így nem folytathatjuk.

A megbeszéléseik során Európát senki nem megoldásként, hanem problémaként fogja fel. És feltéve, hogy problémaként jelenik meg, cselekvési területét csökkenteni kell a költségvetés megnyirbálásával.

A legjobb költségvetés azonban nem az, amely a legkisebb is egyben, hanem amely lehetővé teszi, hogy az előterjesztett célkitűzések a lehető leghatékonyabb módon teljesüljenek.

Ma reggel az Európai Parlament a Tanáccsal egyetértésben elfogadta a 2006-os költségvetést.

Ez a költségvetés a 25 tagállamnak a GDP 1,09%-ának megfelelő forrásokat biztosít.

A 2007-2013-as időszakra azonban 27 tagállamra a jelenleg megfontolás tárgyát képező 1,03% lenne az átlagos forrásszint.

Önök tényleg úgy gondolják, hogy ez egy realiztikus megközelítés?

Az Önök javaslata nem arra irányul, hogy a status quo fennmaradjon addig, amíg lehetővé válik a mélyreható reformok megkezdése, hanem igazi visszalépést jelent.

ELNÖKI BESZÉD

Emellett Önök akárhányszor összeülnek — mint Hampton Court-ban —, javasolják, hogy az EU széleskörű, új célkitűzéseket és új cselekvési területeket öleljen fel belső politikáiban és a globális szereplőként betöltött funkciójában.

Hiszen ennek eredménye — mindamellet, hogy mindenki mennyire imádja Európát —, mindig is az, hogy a projekt felhígul.

Olyan megállapodásokat kötnek, amelyeket megkérdőjeleznek, még mielőtt a tinta megszáradt volna rajtuk; olyan kötelezettségeket vállalnak, amelyeket nem tartanak tiszteletben.

Nem lehet folyamatosan bővíteni a tárolót, miközben a tartalma csökken.

Mindez, ismétlem, tönkreteszi az európai projektet.

A nettó egyenleg érvelés azon perverz logika mentén halad, amely teljes mértékben szétrombolja a közösségi szellemet, és Európát olyan színben állítja be, hogy az egy olyan valami, ami túl sokba kerül, vagy nem hoz eleget a konyhára.

Ne lepődjenek ezért meg, ha a dolgok úgy mennek, ahogyan.

Nem lehetséges, hogy mindenki egyszerre javítson a nettó egyenlegén.

Matematikailag ez egyszerűen nem működik.

Aligha meglepő, ha egyre nehezebb megállapodásra jutni, illetve ha az általunk kitalált megoldások egyre nagyobb mértékben egy koherens projekttel kevesebb hasonlóságot mutató, szétagolt nemzeti érdekeket képviselnek, amikor egyre több tagállam van, mind különbözőbb érdekekkel, és miközben mindenki javítani igyekszik az Unióval fenntartott kapcsolatát a legszűkebb egyenleg-értelemben, és az egyhangúság elve uralkodik a döntéshozatali folyamatban.

Európai hozzáadott érték

Ha így gondolkodunk, akkor nem vesszük figyelembe az uniós tagság előnyeit: állások milliói keletkeznek a belső piacnak köszönhetően, a Közösségen belüli kereskedelem jelentősen növekszik, az EU a világ legnagyobb kereskedelmi hatalmává válik, stb.

Még ha nem is akarunk politikai közösségben gondolkodni, gondoljunk legalább az összesített előnyökre!

A költségvetési vitát nem kezelhetjük továbbra is úgy, mintha nem létezne minkét fél számára megfelelő megoldás.

Ez az európai hozzáadott-érték létezését tagadná.

Mire szolgál az EU költségvetése? Arra, hogy olyan politikákat finanszírozzon, amelyeket meggyőződésünk szerint együttesen jobban érvényre tudunk juttatni, mint tagállami szinten, külön-külön. Más szóval, európai hozzáadott-értéket adunk ezekhez a politikákhoz.

ELNÖKI BESZÉD

Ezért tehát nincs értelme nap mint nap azt hangsúlyozni országaink lakosságának, hogy Európának tovább kell bővülnie ahhoz, hogy a globalizáció negatív hatásait semlegesíteni tudjuk, valamint hogy a kutatásra és innovációra közös irányvonalakat tudjunk kidolgozni, és így tovább, hacsak nem bocsátunk elegendő pénzt rendelkezésre a költségvetésben.

Bevételek és kiadások

Egy költségvetési vitában nem kerülhetjük meg a bevételek és kiadások kérdését.

Bevételek

Mint tudják, a Parlamentnek nincs hatásköre a bevételeket illetően.

Ez egy olyan demokratikus anomália, amelyre csak az EU-integráció konkrét előzményei adnak magyarázatot.

Ezzel a problémával egyszer majd foglalkoznunk kell, de nem ma este.

Azonban pontosan ez az a helyzet, amely alapot szolgáltat a kritikusoknak ahhoz, hogy az Európai Parlamentet a kiadásokat illetően felelőtlen intézményként állítsák be, mert nem kell adókat kivetnie.

Itt két dologra szeretném felhívni a figyelmet:

1. A Parlament mindig visszafogottabban emelte az általa eldönthető kiadásokat, mint a Tanács tette azt saját hatáskörében.
2. Előbb vagy utóbb az EU bevételi politikáját felül kell vizsgálni, hogy a tagállamok valóban az egy főre jutó GDP arányában fizessenek be a költségvetésbe.

Ez mérhetővé tenné a kifizetési politika hatását a visszaosztás, másképpen mondva a kohézió terén.

Ez azt is lehetővé tenné, hogy tárgyilagosabbak és racionálisabbak legyünk olyan ügyekben, mint az agrárpolitika vagy a brit kedvezmény.

A brit visszatérítés

Ez a téma a bevételi politikához tartozik, így a Parlamentnek ebben nincs hatásköre, ezért kevés mondanivalója van.

Azonban nem akarom kikerülni ezt a kényes témát.

A Parlament véleménye szerint nem a KAP-reform az oka annak, hogy a maiaktól igen eltérő körülmények miatt létrejött brit visszatérítést felül kell vizsgálni.

Az EU költségvetéséhez történő csökkentett brit hozzájárulást a bővítés és a brit gazdaság látványos javulása – amiért Blair úrnak dicséret jár – miatt kell megváltoztatnunk.

ELNÖKI BESZÉD

Mindannyiunknak erőfeszítéseket kell tenni annak érdekében, hogy a bővítés költségeit fedezzük addig, amíg az mindenki számára, de különösen a bővítés legfőbb hívei számára hasznot nem kezd hajtani.

Mivel a bővítés megváltozhatatlan tény, állandó változtatást kell eszközölnünk a brit kedvezmény tekintetében is, nem csak ideiglenes vagy kivételes változtatást, amely a rendszer alapját nem változtatja meg.

Kiadások

Bevételi források:

Az Önök által kifejtendő javaslat, amelyet az Európai Parlament elutasít, az ambíciókat tekintve mini-Európát képzel el, ami nem egyeztethető össze a földrajzi értelemben vett „maxi-Európával”.

Nem hozhatunk létre egy egyre kisebb EU-t az egyre növekvő számú európai számára.

Ahogy Barroso úr írta levelében, ez a költségvetés nem egyeztethető össze egy modern, nyitott, összetartó, fenntartható és méltányos Európával.

A végső megállapodás, amelyet mindenképpen meg kell kötni, előbb Önöknek maguk között, azután pedig a Bizottsággal és az Európai Parlamenttel, jelentős növekedést követel a növekedés és a foglalkoztatottság mint fő hajtóerők többletfinanszírozásának fedezésére.

A mezőgazdaságra fordított kiadások

Az Európai Parlament ebben szintén nem döntéshozó, de emlékeztetni szeretném Önöket, hogy 2002-ben Önök döntöttek úgy, hogy a KAP-ot úgy alakítják át, hogy 2013-ra 10%-al csökkenjen a piacra fordított kiadás. Az Önök által 2002-ben eldöntött KAP-reform hatásai már érezhetőek a költségvetésben.

Ennek a reformnak a központi eleme a vidékfejlesztés, és pontosan ebben nyilvánul meg az agrárpolitika innovatív jellege.

Érdekes módon azonban az elnökség drasztikus csökkentéseket irányoz elő a vidékfejlesztésben, talán arra gondolva, hogy a kormányok kevésbé érzékenyek erre az előremutató stratégiára, mint a jelenlegi állapot fennmaradását célzóakra.

Arra is figyelniünk kell, hogy ne általánosítsunk túlzóan, amikor a KAP-ot bíráljuk, és hogy ne hirdessük a piac liberalizációját mint a legszegényebb országoknak kínáló nagyszerű megoldást.

A WTO-találkozó előestéjén Mandelson úr pontosan erre emlékeztetett minket. Az általános liberalizáció az olyan nagy országoknak, mint Brazília és Argentína, valóban jót tenne, de nem az afrikai országoknak, amelyeket preferenciális megállapodások kötnek az Unióhoz. Ne áldozzuk fel őket a liberalizáció oltárán.

ELNÖKI BESZÉD

Félidős értékelés

Elképzelhető, hogy az Európai Parlament támogatni fogja a pénzügyi terv félidős értékelésére tett javaslatot, ha az mindenre kiterjedő és prekonceptióktól mentes lesz, valamint átláthatóan és megfelelő intézményközi együttműködés keretén belül valósul meg.

Tegnap egyetlen európai parlamenti képviselő sem utasította el az értékelési javaslatot.

A megegyezés szükségessége és a lehetséges alternatívák

Megismételném, hogy a Parlament megegyezésre törekszik, de nem akármilyen megegyezésre. Nem olyanra, amely intézményközi vitához vezethet, ami azután az EU-t pénzügyi terv nélkül hagyja, még nagyobb válságban, mint amilyenben most van.

Alternatívák

Ezért érdemes megvizsgálnunk, milyen alternatívák állnak rendelkezésre arra az esetre, ha esetleg nem születik egyetértés a pénzügyi tervet illetően.

Bármekkora legyen is a 2007-es költségvetésre előirányzott alternatív összeg, az mindenképpen magasabb, mint a brit javaslatban megjelölt összeg.

Az első lehetőség: az intézményközi megállapodás értelmében a jelenlegi pénzügyi terv évenkénti meghosszabbítása.

A 2007-es kötelezettségvállalási előirányzatok 1,08% körül lennének.

A második lehetőség: költségvetés 2007-re.

A Szerződés (272. cikke) végrehajtásából következően a költségvetés a GDP 1,11%-a lenne.

Ebben az éves keretben elképzelhető, hogy az Európai Parlament, a Tanács egyetértése nélkül, a nem kötelező kiadások mellett dönt.

Amint látják, a választási lehetőségek ígéretesek, de az lenne a legjobb, ha Önök olyan megállapodásra jutnának, amelyet mindegyik intézmény el tud fogadni.

Összefoglalva tehát az Európai Parlament olyan költségvetést javasol, ami lehetővé tenné az Európai Unió számára, hogy:

- eleget tegyen a tíz új tagállamnak tett kötelezettségvállalásoknak;
- folytassa a strukturális és környezeti politikákat;
- fejlessze a kutatás és fejlesztés, valamint a tudáshoz való általános hozzáférés előremutató politikáit.

ELNÖKI BESZÉD

Ezekről a politikákról sok szó esett, azonban a tervezet semmi újat nem tartalmaz velük kapcsolatban.

Végezetül tehát: vagy alábbadjuk az Európához fűződő törekvéseinket, vagy biztosítjuk a megvalósításukhoz szükséges eszközöket.

Az Európai Parlament hiteles és konstruktív intézmény. Ezt a közelmúltban is bebizonyította a REACH irányelvvel, valamint a Bizottsággal és a Tanáccsal (Frattini úrral és Clark úrral) folytatott tárgyalásokkal, amelyeknek köszönhetően rekordidő alatt született megállapodás az adatmegőrzésről.

Mindannyiunknak együtt kell működünk ahhoz, hogy az EU tovább fejlődhessen.

Nagyon köszönöm.
